

Τάσι ὅπου συνήθως συνηθροίζοντο οἱ Τούρκοι ἐκεῖ συνεκρούσθησαν κατὰ πρώτην φοράν, καὶ ἐσκοτώθη ὁ Κεφαλλὴν Βασίλης Ὀρκουλάτος. Ἐκείθεν ἀπεσύρθησαν οἱ Ἑπτανήσιοι πρὸς τὴν ἐνορίαν τοῦ ἀγίου Γεωργίου κατοικουμένην ὅλην ὑπὸ Χριστιανῶν κατὰ τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὅπου ἦσαν τὰ προξενεῖα. Τὸ δ' ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ πρόξενος τῆς Ῥωσσίας Βλασσόπουλος, καὶ ὁ πρόξενος τῆς Σουηδίας Στράνης, κοιτοκούντες ὄχι μακρὰν τῆς ἀκροπόλεως καὶ φοβούμενοι τὴν ὀργὴν τῶν Τούρκων ὑποπευόντων αὐτούς, καὶ δικαίως, ὡς συνωμότας, ἐγκατέλιπαν τὰς οἰκίας των καὶ διεσώθησαν εἰς τὰ πλοῖα· ἀπέπλευσαν δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ συναπέπλευσε καὶ ὁ πρόξενος τῆς Πρωσσίας Κοντογούρης, φίλος καὶ αὐτὸς τοῦ ἀγῶνος. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθεν εἰς τὸ μέσον ἔνοπλος ὁ ἐντόπιος Παναγιώτης Καρατσᾶς, ἀπλοῦς τεχνίτης ἕως τότε, καὶ πολλὴν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ κινήματος ὑπόληψιν ἀποκτήσας διὰ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν του. Οὗτος, θέλων νὰ δώσῃ καιρὸν νὰ παραμερίσωσιν οἱ Πατρεῖς τὰ φίλτατα καὶ τὰ πράγματά των διὰ νυκτός, συννοηθεῖς καὶ μετὰ τοῦ Ν. Γερακάρη, ἐνὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ἑπτανησίων, διέσπειρεν ἀνθρώπους εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως φωνάζοντας δι' ὅλης τῆς νυκτός, “ γρηγορεῖτε, ” ἐπὶ σκοπῶ νὰ ὑποθέτωσιν οἱ Τούρκοι, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἦσαν πολλοὶ καὶ προσεκτικοί, καὶ νὰ μὴ τολμήσωσι νυκτικὴν ἐπέξοδον. Τοιοῦτοτρόπως κατωρθώθη ὁ φιλάνθρωπος οὗτος σκοπός. Τὴν δὲ ἐπαύριον (22 μαρτίου) οἱ Τούρκοι εὐρέθησαν ὅλοι συνηγμένοι ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὅπου διέμειναν κανονοβολοῦντες τὴν πόλιν. Ἐντοσοῦτῳ οἱ περίξ σημαντικοὶ Ἀχαιοί, μαθόντες τὰ ἐν Πάτρας συμβάντα, ἔσπευσαν νὰ εἰσέλθωσι συμπαραλαβόντες ὅσους ἐδυνήθησαν ἐκ τοῦ προχείρου ὀπλοφόρους· καὶ πρῶτος μὲν εἰσῆλθε περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Παπαδιαμαντόπουλος